

Rebuilding

Direcció i guió: Max Walker-Silverman **País:** EUA **Durada:** 95 min **Any:** 2025
Gènere: Drama **Interpretació:** Josh O'Connor, Eli Malouff, Meghann Fahy, Amy Madigan... **Música:** James Elkington, Jake Xerxes Fussell **Fotografia:** Alfonso Herrera Salcedo **Distribuïdora:** La Aventura Cine **Estrena a Espanya:** 05/06/2026
Pendent de qualificació
Versió original en anglès, amb subtítols en català

SINOPSI

Després que un incendi forestal arrasés la seva granja, en Dusty (Josh O'Connor), un pare divorciat, es veu obligat a començar de nou en un campament de cases rodants habilitat pel govern. Enmig del dolor, troba una inesperada xarxa de suport en els seus nous veïns, mentre intenta recompondre els llaços trencats amb la seva exdona Ruby (Meghann Fahy) i la seva filla Callie-Rose (Lily LaTorre). (FilmAffinity)

CRÍTICA

Si el *western* clàssic i la seva iconografia –cartografiada i construïda per John Ford– va servir al Hollywood clàssic per conformar els mites i l'any u del que acabaria sent els Estats Units i, posteriorment, el *western* crepuscular dels anys 80 i 90 reinterpretaria aquests codis i formes per mostrar allò que el clàssic va obviar o va deixar fora de camp –a més de ser en moltes ocasions un vehicle de reconstrucció de la memòria–, el *neowestern* dels darrers anys ha donat peu a una manera de representar els problemes de l'Amèrica contemporània a partir de les claus del gènere per antonomàsia de la cinematografia nord-americana.

Ja ho va fer Kelly Reichardt a *First Cow* (2019) o Chloé Zhao a *Nomadland* (2020): utilitzar els motius clàssics del gènere per donar lloc a una mena de *western* no crepuscular sinó directament funerari, on els espais de les grans epopeies de la conquesta de l'Oest s'han acabat convertint en natures mortes. I aquest llegat el continua el cineasta Max Walker-Silverman en el seu segon llargmetratge, on un incendi fruit del canvi climàtic i augmentat per les polítiques –o la manca d'aquestes– d'abandonament del món rural, tant de demòcrates com de republicans, ha fet que una gran part de la població americana hagi quedat a la seva sort. I així, Walker-Silverman comença la seva obra amb un gran pla general d'un paratge de l'Oest americà totalment negat per les flames. No queda res de la bellesa èpica que van representar John Ford i hereus. Únicament, la desolació, potenciant el missatge a partir del contrast entre la destrucció del paratge natural i la representació d'interiors asfíxians i plans tancats.

Però igual que João Rosas a *The Luminous Life*, Walker-Silverman aposta per la mirada optimista, empàtica i solidària, on la sanació de l'ànima dels personatges principals va a l'una, gairebé de manera simbiòtica, amb un ressorgir d'aquells paratges naturals que tornen, lentament, però progressivament a evocar aquesta grandesa representada pel Hollywood clàssic. Però amb una petita diferència: si el cowboy, l'heroi americà per antonomàsia, necessitava les armes per elevar-se, aquí el nou cowboy de la contemporaneïtat, només necessita el seu cor. I així, en aquests minuts finals, pot reinterpretar per al temps present el pla mític de Ford a *Centauros del desierto* (1956), convertint-se tant en homenatge com en reconstrucció.

Felipe Rodríguez Torres - caimanediciones.es - 28 octubre 2025